

2 söndagen 'under året' - år B

Ingångsantifon (jfr Ps 66:4)

Alla länder skall tillbe och lovsjunga dig, de skall lovsjunga ditt namn, du den Högste.

Inledning

Varje söndag känner vi oss kallade av Herren. Vi är inbjudna till deltagandet i kärleksmåltiden, Eukaristin. Alla har vi hört hans röst idag. Vi har kommit hit, och vi sätter oss till bords tillsammans med honom, Kristus, Guds lamm, som borttager våra synder, och som här blir till näring för oss på vägen till det himmelska fäderneslandet. Han mättar oss rikligen med sitt ord och sin kropp och han ger oss sitt blod att dricka, därför att Han vet hur svaga vi är, hur ofta som vi ger efter för det onda och synden, hur bräcklig vår vilja är när det gäller att hålla fast vid det som är gott och heligt.

Låt oss därför öppna våra hjärtan och motta de oändliga gåvorna, som Gud vill ge oss och låt oss be om förlåtelse för våra synder, så att vi värdigt skall kunna ta emot Guds ord och fira detta heliga offer.

Kollektbön

Allsmäktige, evige Gud, du som styr och uppehåller allt i himmel och på jord, hör vår bön och skänk din fred i våra dagar. Genom din Son...

*Första läsningen - 1 Sam 3:3b-10,19 (Samuels kallelse
- Tala, Herre, din tjänare hör)*

Läsning ur första Samuelsboken.

Den unge Samuel låg och sov i Herrens tempel, där Guds ark stod. Då ropade Herren på Samuel. »Här är jag«, svarade han, och han sprang bort till Eli och sade: »Här är jag, du ropade på mig.« Men Eli svarade: »Jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen.« Då gjorde han det. Än en gång ropade Herren på honom. Han steg upp och gick bort till Eli: »Här är jag, du ropade på mig.« Men Eli svarade: »Nej, min son, jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen.« Samuel hade ännu inte lärt känna Herren och ännu inte fått ta emot hans ord. För tredje gången ropade Herren på Samuel, som åter steg upp och gick bort till Eli: »Här är jag, du ropade på mig.« Nu förstod Eli att det var Herren som ropade på pojken, och han sade till Samuel att lägga sig igen. »Och om någon ropar på dig skall du säga: Tala, Herre, din tjänare hör.« Och Samuel gick tillbaka och lade sig. Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: »Samuel, Samuel!« och han svarade: »Tala, din tjänare hör.«

Samuel växte upp, och Herren var med honom och lät allt vad han sagt gå i uppfyllelse.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 40:2, 4ab, 7-10

R: Se, jag kommer för att göra din vilja. (633)

Jag satte allt mitt hopp till Hérren, *
och han böjde sig till mig och hörde mitt róp.
Han lade en ny sång i min mún, *
en lovsång till vår Gúd.

Till slakteroffer och matoffer har du inte behag
– öppna öron har du gívit mig – *
du begär inte brännoffer och syndoffer.
Därför säger jag: Se, jag kómmer, *
i bokrullen är skrivet vad jag skall göra.

Att göra din vilja, min Gud, är min lúst, *
och din lag är i mitt hjärta.
Jag bådard glädje, jag förkunnar din rättfärdighet *
i den stora församlingen.
Jag sluter inte mina läppar, *
du, Herre, vét det.

Andra läsningen - 1 Kor 6:13-15,17-20 (Era kroppar är Kristi lemmar)

Läsning ur Paulus första brev till korinthisarna.
Kroppen är inte till för otukt utan för Herren, och Herren är till för kroppen. Gud har uppväckt Herren, och genom sin makt skall han uppväcka oss. Vet ni inte att era kroppar är Kristi lemmar? Skall jag ta Kristi lemmar och göra dem till en skökas lemmar? Nej! Men den som förenar sig med Herren blir till en enda ande med honom. Håll er borta från otukten.

All annan synd som en människa begår lämnar kroppen utanför, men den otuktige syndar mot sin egen kropp. Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den heliga anden, som ni har inom er och som ni har fått från Gud? Ni tillhör inte er själva. Gud har köpt er och priset är betalt. Ära då Gud med er kropp. Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Vi har funnit Messias. Nåden och sanningen har kommit genom honom.

Evangelium - Joh 1:35-42 (De första lärjungarna)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Johannes. Vid den tiden stod Johannes där med två av sina lärjungar. När Jesus kom gående såg Johannes på honom och sade: »Där är Guds lamm.« De båda lärjungarna hörde vad han sade och följde efter Jesus. Jesus vände sig om, och då han såg att de följde honom frågade han vad de ville. De svarade: »Rabbi (det betyder mästare), var bor du?« Han sade: »Följ med och se!« De gick med honom och såg var han bodde och stannade hos honom den dagen. Det var sent på eftermiddagen. Andreas, Simon Petrus bror, var en av de två som hade hört Johannes ord och följt med Jesus. Han träffade först sin bror, Simon, och sade till honom: »Vi har funnit Messias« (det betyder Kristus). Han tog med honom till Jesus. Jesus såg på Simon och sade: »Du är Simon, Johannes son. Du skall heta Kefas« (det betyder Petrus). Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Vi bär fram våra böner till Fadern genom Kristus, Guds Lamm, som har kommit för att ta bort våra synder.

1.För Guds kyrka, att hon genom den helige Andes nåd visar världen Kristus, som är det enda hoppet för dem som söker, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2.För den splittrade kristenheten, att vi, genom att lyssna till Guds ord, alltmer närmar oss enheten i vår Frälsare och Herre, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3.För alla människor, att de blir öppna för sina medmänniskors fysiska och psykiska lidanden, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4.För dem som Gud kallar till prästämbetet och ordensliv, att de modigt och villigt följer hans röst, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5.För oss själva, att vi i vårt vardagsliv vittnar om Kristus och därigenom drar människor till honom, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Herre, du känner våra hjärtan och vet bäst vad vi behöver på vägen till vårt himmelska hemland. Hör våra böner och skänk oss rikligt av din nåd. Genom Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, skänk oss den djupaste vördnad för dessa mysterier, ty var gång detta offer bärs fram blir återlösningen närvarande inför våra ögon. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation II för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi tackar dig, välsignar dig och lovsjunger dig, helige Fader, allsmäktige, evige Gud, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Av förbarmande med oss syndiga människor blev han människa och föddes av jungfrun Maria.

Genom sitt lidande på korset har han befriat oss från den eviga döden, och genom sin uppståndelse från de döda har han skänkt oss det eviga livet.

Därför vill vi, med änglarna och alla dina heliga, med hela den himmelska härskaran, prisa ditt namn, tillbedja dig och förkunna din ära:

Kommunionantifon (jfr Ps 23:5)

Du har dukat ett bord för mig, och hur ljuvlig är inte din överflödande bägare.

Bön efter kommunionen

Herre, ingjut kärlekens Ande i våra hjärtan, så att vi, som mättats av ett och samma himmelska bröd, blir ett hjärta och en själ i Jesus Kristus, vår Herre.

